

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/15/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014200259
Dátum vydania rozhodnutia: 18.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200259.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Univ. prof. et doc. JUDr. N. T., PhD., MPH, U., proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, Lamačská cesta 8, Bratislava, za účasti ďalších účastníkov: 1/ Ing. M. X. a 2/ F. X., obaja F., obaja zastúpení: Mgr. Toni Khuri, advokát, Dlhé Diely 11/13, Bratislava, 3/ G. W., U., 4/ H. A. a 5/ Z. A., obe R., spoločne zastúpené: Falbová, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Rajecká 13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2013/1237/Kol zo dňa 13.12.2013, o odvolaní žalovaného, o odvolaní ďalších účastníkov 1/ a 2/ a o odvolaní ďalších účastníkov 3/, 4,/ 5/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 32/14-157 zo dňa 03.06.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 32/14-157 zo dňa 3. júna 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil a vrátil žalovanému na ďalšie konanie napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2013/1037-KOL zo dňa 13.12.2013, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu Obce Miloslavov (ďalej len stavebný úrad) č.j.: SÚ-1618/2012-2013/FL zo dňa 14.08.2013 o umiestnení stavby „Technická infraštruktúra, lokalita RZ 18/I. etapa a RZ 19/II. etapa“, v členení stavby na stavebné objekty SO 01 až SO 08 a prevádzkové súbory PS 01 až PS 03, na pozemkoch parc. č. 121; 133/1, 3, 5, 19, 20, 21, 67, 75; 133/4; 135/3, 135/69; 146/150; 146/151; 155; 160 (podľa CKN) a parc. č. 1034; 1037; 1054; 1055 (podľa EKN), všetko v k.ú. J., pre navrhovateľov - Ing. M. X. a F. X., obaja F., G. W., U., H. A. a Z. A., obe R.. Inžinierske stavby boli umiestnené podľa zakreslenia na katastrálnej mape tvoriacej prílohu územného rozhodnutia, podľa projektovej dokumentácie vypracovanej spoločnosťou Pozemné stavby TTK, s.r.o., Banská Bystrica.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemkov parc. č. 135/4, 135/9 až 135/34, 135/66 až 135/68, 135/69, 135/71 a 135/72, nachádzajúcich sa v lokalite RZ 19/I. etapa, pričom v predmetnom územnom konaní vystupoval ako jeho účastník. Namietal, že stavebný úrad

porušil § 36 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej „Stavebný zákon“) a § 18 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej „Správny poriadok“), pretože neprizval všetkých známych účastníkov územného konania na ústne pojednávanie dňa 25.07.2013, spojené s miestnym zisťovaním, a žalobcovi ako priamemu dotknutému účastníkovi konania neumožnil sa k veci vyjadriť a vzniesť námietky na tomto ústnom pojednávaní. Tvrdil, že stavebný úrad pojal do územného konania 42 účastníkov, z ktorých 23 účastníkov nespĺňa právny predpoklad podľa § 139 ods. 2 písm. c/ Stavebného zákona na to, aby boli účastníkmi tohto konania, pretože neboli dotknutí na svojich právach (ide o účastníkov pod poradovým číslom 11-16, 20-34, 37 a 38 územného rozhodnutia). Oprávnených účastníkov územného konania bolo podľa žalobcu len 19.

Krajský súd z pripojených administratívnych spisov správnych orgánov oboch stupňov zistil, že na základe návrhu pribratých účastníkov zo dňa 05.12.2012 a po doložení požadovaných dokladov oznámil stavebný úrad začatie územného konania účastníkom a dotknutým orgánom verejnou vyhláškou zo dňa 01.07.2013, pričom určil termín ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním na deň 25.07.2013. V územnom konaní vzniesol námietky len Slovenský pozemkový fond. Stavebný úrad rozhodnutím č.j. SÚ-1618/2012-2013-FL zo dňa 14.08.2013 umiestnil stavbu „Technická infraštruktúra, lokalita RZ 18/I. etapa a RZ 19/II. etapa“, pričom v popise stavby uviedol, že ide o umiestnenie stavby nových rozvodov verejných inžinierskych sietí plynu, vody, kanalizácie, elektrickej energie, verejného osvetlenia a miestnych verejných komunikácií, pre výstavbu 76 rodinných domov a 11 polyfunkčných bytových domov v obytnej zóne lokalít RZ 18/I. etapa a RZ 19/II. etapa, nachádzajúcich sa v k.ú. J., v extraviláne obce. Pre umiestnenie a projektovú prípravu stavby určil podmienky a opísal tiež podmienky vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov. Rozhodol zároveň o vznesených námietkach Slovenského pozemkového fondu. V odôvodnení rozhodnutia označil vlastníkov pozemkov dotknutých umiestňovanou stavbou, pričom k pozemku parc. č. 135/69 vo vlastníctve žalobcu uviedol len to, že súhlas vlastníka pozemku sa v zmysle § 38 Stavebného zákona nevyžadoval. Konštatoval, že stavba je v súlade s platnou územno-plánovacou dokumentáciou pre obec Miloslavov a že umiestnením stavby nebudú ohrozené verejné záujmy ani práva a právom chránené záujmy ostatných účastníkov územného konania.

Krajský súd dospel k záveru, že ak by aj boli zákonné podmienky pre doručovanie oznámenia o začatí územného konania verejnou vyhláškou splnené, bol stavebný úrad povinný vyžiadať si stanovisko žalobcu k predmetu konania hneď z niekoľkých dôvodov. Jedným z pozemkov, na ktorom stavebný úrad umiestnil predmetnú stavbu, je totiž parc. č. 135/69 vo vlastníctve žalobcu, na ktorom je podľa vyjadrenia žalobcu umiestnená komunikácia a inžinierske siete, taktiež vo vlastníctve žalobcu. Skutočnosť, že navrhovatelia umiestnenej stavby nemali vlastnícke ani iné právo k predmetnému pozemku vybavil stavebný úrad konštatovaním, že súhlas žalobcu s umiestnením stavby aj na tomto pozemku sa v zmysle § 38 Stavebného zákona nevyžadoval. K prípustnosti napojenia umiestňovaných inžinierskych sietí a komunikácie na existujúce inžinierske siete a komunikáciu sa nevyjadril vôbec. Na odvolaciu námietku žalobcu, že s umiestnením stavby na parc. č. 135/69 nesúhlasí, žalovaný nereagoval a k nesúhlasu žalobcu ako vlastníka inžinierskych sietí s napojením umiestnenej stavby konštatoval len to, že v územnom konaní sa neriešia konkrétne technické podmienky napojenia na inžinierske siete, pretože územným rozhodnutím nedochádza k ich realizácii. Žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezaoberal tým, že súhlas žalobcu ako vlastníka vyššie uvedeného pozemku s územným rozhodnutím nebol daný a dokonca ani žiadaný a nevyjadril sa ani k tomu, či v prípade žalobcovho nesúhlasu je možné predmetný pozemok na účely umiestňovanej stavby vyvlastniť. Nevenoval sa žalobcovej námietke, že záväzná časť územného plánu obce žiadne verejnoprospešné stavby v danom území nevymedzuje a nereagoval ani na žalobcov argument, že parc. č. 135/69 už bola zahrnutá do územného plánu zóny RZ 19/I. etapa, v rámci ktorej už boli niektoré stavby povolené i skolaudované. Z rozhodnutí stavebných úradov oboch stupňov teda nijako nevyplýva, či vôbec, v akom rozsahu a pre aké účely môže byť v budúcnosti žalobcov pozemok vo verejnom záujme vyvlastnený.

Pokiaľ ide o napojenie umiestňovanej stavby na existujúce inžinierske siete, žalobca v odvolaní poukázal na stanovisko Obvodného úradu životného prostredia v Senci, úsek štátnej vodnej správy, podľa ktorého

bolo k územnému rozhodnutiu potrebné doložiť kladné stanovisko vlastníka vodovodu a kanalizácie v obci (body napojenia). K tomuto argumentu sa žalovaný takisto nevyjadril tvrdiac, že v územnom konaní sa neriešia konkrétne technické podmienky napojenia na inžinierske siete, s čím je treba len súhlasiť. Čo sa však aj s ohľadom na uvedené stanovisko dotknutého orgánu štátnej vodnej správy v územnom konaní rieši, sú body budúceho napojenia na existujúci vodovod a kanalizáciu. Tieto otázky nepochybne nemožno vyriešiť inak ako s dohodou s ich vlastníkom. To isté platí aj pre možnosti napojenia umiestnenej komunikácie na existujúcu komunikáciu na parc. č. 135/69 k.ú. J..

V územnom konaní stavebný úrad sleduje predovšetkým súlad navrhovanej stavby s cieľmi a zámermi územného plánovania, ktoré sú vymedzené dostupnou územno-plánovacou dokumentáciou. V predmetnom konaní bol rozhodujúcim územno-plánovacím podkladom územný plán obce Miloslavov, ktorý pre dané územie počíta s vypracovaním územného plánu zóny. Územný plán zóny pre lokality RZ 18/I. etapa a RZ 19/II. etapa vypracovaný a schválený nebol. Žalovaný ku skutočnosti, že obec porušila záväzné pravidlá, ktoré sama stanovila pre umiestňovanie stavieb v predmetnej lokalite, nezaujal žiadne stanovisko. Konštatoval len, že to neovplyvňuje zákonnosť územného rozhodnutia vydaného na základe územného plánu obce. S tým je s ohľadom na § 37 ods. 1 Stavebného zákona možné podľa krajského súdu súhlasiť, keďže v územnom konaní môže tvoriť podklad rozhodnutia len existujúca územno-plánovacia dokumentácia. Na druhej strane však všeobecne záväzné nariadenie obce je záväzné pre všetky osoby a subjekty pôsobiace na jej území, vrátane stavebného úradu pri výkone prenesenej štátnej správy na úseku územného plánovania a stavebného poriadku. Preto pokiaľ Obecné zastupiteľstvo obce Miloslavov všeobecne záväzným nariadením podmienilo umiestňovanie stavieb predmetnej lokalite vypracovaním podrobného územného plánu zóny, mal by stavebný úrad obce trvať na jeho vypracovaní a dodržiavaní. Faktom však je, že krajský stavebný úrad nemá kompetencie na to, aby spracovanie takejto podrobnej územno-plánovacej dokumentácie od obce vynútil.

Vzhľadom na uvedené dospel Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Preto postupoval podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a rozhodnutie zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom bude na žalovanom, či sa pokúsi odstrániť vyššie opísané nedostatky druhostupňového rozhodnutia v odvolacom konaní, alebo prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu zruší a vráti mu vec na ďalšie konanie.

Proti tomu rozsudku podali žalovaný, ďalší účastníci 1/ a 2/ v zastúpení advokátom a ďalší účastníci 3/, 4/, 5/ v zastúpení advokátom včas odvolania.

Žalovaný v odvolaní zo dňa 05.08.2015 zn. OU-BA-OVBP2-2015ú4458/KOL namietal, že sa nestotožňuje s tvrdením Krajského súdu v Bratislave pokiaľ vydanie územného rozhodnutia podmieňuje dohodou so súčasným vlastníkom inžinierskych sietí ohľadom bodov budúceho napojenia inžinierskych sietí (IS) resp. dohodou s ním o možnosti napojenia na komunikáciu. Nesúhlasí s tým z dôvodov povahy územného rozhodnutia, ktoré predstavuje právnu možnosť (predpoklad) k vydaniu ďalšieho rozhodnutia - stavebného povolenia, a jeho platnosť je časovo obmedzená a v konečnom dôsledku k samotnej realizácii stavby ani nemusí dôjsť. Neodmysliteľným prvkom, je časový aspekt v tom zmysle, že v čase, keď bude právne a technicky možné (tzn. po vydaní stavebného povolenia/stavebných povolení) reálne napojenie IS a komunikácií na predchádzajúcu lokalitu a teda fyzický úkon v území, podmieňujúca dohoda ľahko stratí opodstatnenie, pokiaľ budú IS a komunikácie odovzdané ich budúcim správcom. Ako je zrejmé z praxe, je odôvodnené sa domnievať, že vlastníctvo a správa verejnej technickej infraštruktúry lokality v čase užívania nespočívajú na jej stavebníkovi. Napokon ak pripustí nevyhnutnosť dohody dočasného vlastníka IS a komunikácie s napojením ďalšej lokality na túto infraštruktúru už v územnom konaní, nemožno vylúčiť neprímeraný a diskriminačný zásah voči navrhovateľovi, ktorý bol lokalite druhý, tretí atď. oproti tomu, kto bol v lokalite prvý a nebol nútený k dohode s iným. Poukázal na to, že jedným z titulov vyvlastnenia podľa § 108 ods. 2 písm. f) je aj výstavba miestnych komunikácií. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako príslušný odvolací súd, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 32/14-157 zo dňa 03. 06. 2015 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Ďalší účastníci 1/ a 2/ v zastúpení advokátom v odvolaní zo dňa 10.08.2015 namietali, že neboli splnené procesné podmienky konania o žalobe žalobcu, keďže žalobca musí zdôvodniť, že rozhodnutím, alebo postupom, ktorý napáda bol ukrátený na svojich právach. Konanie je ovládané dispozičnou zásadou. Ďalej namietali, že žalobca podal žalobu ako advokát a nie fyzická osoba, ktorá bola účastníkom územného konania. Tvrdili nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu a prekročenie petitu žaloby napadnutým rozhodnutím. Navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne, alebo konanie o žalobe zastaví.

Ďalší účastníci 3/, 4/, 5/ v odvolaní zo dňa 17.08.2015, v zastúpení advokátkou namietali nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Uviedli, že samotné tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nepostačuje. S takýmto tvrdením musí korešpondovať jeho subjektívne oprávnenie, ktoré vychádza z konkrétneho právneho predpisu. Súd v každej konkrétnej veci v intenciách citovaných ustanovení posudzuje, či žaloba spĺňa zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej legitímácie na podanie žaloby v správnom súdnictve (Števček, M., Ficová, S. akol. Občiansky súdny poriadok. II. diel. komentár. 2. vydanie. Praha: CH. Beck, 2012, s.10009). Žalobná legitímácia v zmysle § 247 ods. 1 a § 250 ods. 2 musí byť daná pre všetky prípady, keď je dotknutá právna sféra žalobcu, t.j. keď sa individuálny správny akt vzťahujúci sa na konkrétnu vec a konkrétneho adresáta dotýka ich právnej sféry. Nejde teda iba o to, či úkon správneho orgánu založil, zmenil alebo zrušil, resp. záväzne určil práva a povinnosti žalobcu, ale o to, či sa podľa tvrdení žalobcu v žalobe negatívne prejavil v jeho právnej sfére (pozri k tomu napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. Afs 4/2011).

Namietali, že žalobca v podanej žalobe nijako nekonkretizuje, akým spôsobom navrhované umiestnenie líniových stavieb zasahuje do jeho práv a oprávnených záujmov a ako bol vydaním rozhodnutia ukrátený na svojich právach a oprávnených záujmoch. Krajský súd sa touto otázkou v odôvodnení jeho rozhodnutia vôbec nevysporiadal. Absencia vymedzenia práv, na ktorých mal byť žalobca vydaním územného rozhodnutia dotknutý, je zásadným nedostatkom žaloby (aktívnej legitímácie žalobcu).

Ďalej namietali, že rozsudok krajského súdu bol vydaný ultra petitum partium, keďže druhostupňovým rozhodnutím, ktoré bolo zrušené nebolo rozhodnuté o umiestnení stavby.

Vo vzťahu k vyhodnoteniu, či išlo o líniovú stavbu a tomu zodpovedajúcu možnosť doručovania verejnou vyhláškou uviedli, že predmetom konania o umiestnení stavby boli len stavby líniové, kanalizačné a vodovodné prípojky, verejné osvetlenie, transformovňa, prečerpávacie šachty kanalizácie. Predmetom konania o umiestnení stavby „Technická infraštruktúra, lokalita RZ 18/I. etapa a RZ 19/II. etapa“ boli stavebné objekty: SO 01 až SO 08 a prevádzkové súbory PS 01 až PS 03. Žalobca sa podľa nich pokúša o argumentáciu, že napr. kanalizačné a vodovodné prípojky (a obdobne aj prečerpávacie šachty kanalizácie) nie sú líniovými stavbami napriek tomu, že vodovodné a kanalizačné rady, ochranné hrádze, plavebné a derivačné kanály sú jednoznačne líniovou stavbou v zmysle § 139 ods. 3 písm. c) stavebného zákona. Pri takomto ponímaní by však žiadna kanalizácia či vodovod nebola líniovou stavbou v zmysle stavebného zákona, keďže jej súčasťou sú logicky vždy aj prípojky, ktoré sú umiestňované na línii tejto líniovej stavby a bez ktorých by líniová stavba nebola funkčná. Takéto ponímanie neobstojí - nie je účelom zákona, aby kanalizácia bola samostatnou líniovou stavbou a prípojky tiež samostatnými stavbami dokonca nespádajúcimi pod definíciu líniových stavieb.

K absencii súhlasu žalobcu ako vlastníka pozemku 135/69 k. ú. J. uviedli, že na pozemku 135/69 k. ú. J. má byť v zmysle vydaného územného rozhodnutia umiestnená podzemná stavba zokruhovanie plynovodu v zmysle technických podmienok SPP ako dotknutého orgánu, nakoľko ide o viacero vetiev plynovodu celej novo vzniknutej lokality, kde plyn musí byť zokruhovaný. Tvrdili, že v zmysle § 58 ods. 4 stavebného zákona stavebník podzemných stavieb podliehajúcich tomuto zákonu nepreukazuje vlastníctvo alebo iné právo k pozemku alebo stavbám na ňom, ak ide o stavby, ktoré funkčne ani svojou konštrukciou nesúvisia so stavbami na pozemku ani s prevádzkou na ňom a ktoré ani inak nemôžu ovplyvniť využitie pozemku na účel, ktorému je určený. Z uvedeného je zrejmé, že stavebný úrad postupoval správne, keď nevyžadoval preukázanie vlastníckeho alebo iného práva k pozemku parc. č. 135/69 k. ú. J., a to práve z dôvodu, že na tomto pozemku, resp. pod ním má byť umiestnená podzemná stavba. Navrhovali, aby najvyšší súd ako odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého

stupňa zmenil a žalobu zamietol, resp., aby konanie o nej zastavil. Súčasne žiadali priznať vyčíslenú náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. pre nesprávne právne posúdenie veci napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku je skutočnosť, že krajský súd neskúmal vady napadnutého rozhodnutia žalovaného v medziach ukrátenia žalobcu na jeho vlastných právach. Žaloba účastníka administratívneho konania má prísne individuálny charakter a vady administratívneho konania je nevyhnutné skúmať v medziach ukrátenia žalobcu na jeho právach v nadväznosti na procesne samostatné stavebné objekty. Žalobca nemá právo domáhať sa ochrany cudzích práv vo verejnom záujme. Žalobu vo verejnom záujme, na ochranu práv tretích subjektov (tzv. actio popularis) by bol mohol v danom prípade podať iba prokurátor v zmysle § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p. za zákonom ustanovených podmienok. Medze ukrátenia žalobcu sú individuálne a vyplývajú z vlastníctva parcely č. 135/69 kat. úz. J..

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že Obec Miloslavov, ako príslušný stavebný úrad rozhodnutím č.j. SÚ-1618/2012-2013/FL zo dňa 14.08.2013 rozhodol podľa § 39, 39a ods. 1, 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) o umiestnení stavby „Technická infraštruktúra, lokalita RZ 18/I. etapa a RZ 19/II. etapa“ verejnou vyhláškou v členení na stavebné objekty:

SO 01 - Okružná križovatka na št. ceste III/063003 SO 02 - Komunikácie a spevnené plochy SO 03 - Verejný vodovod a prípojky SO 04 - Verejná kanalizácia a prípojky
SO 05 - STL plynovod a prípojky, chráničky na VTL plynovode
SO 06 - Rozvody NN
SO 07 - Rozvody VN
SO 08 - Verejné osvetlenie
PS. 01 - Transformovňa
PS. 02 - Prečerpávacia šachta kanalizácie ČS 01
PS. 03 - Prečerpávacia šachta kanalizácie CS 02

miesto stavby: na pozemkoch parc.č. podľa CKN : 121; 133/1, 3, 5, 19, 20, 21, 67, 75; 133/4; 135/3,69; 146/150; 146/151; 155; 160; (parc.č. podľa EKN: 1034; 1037; 1054; 1055) k.ú. J.

navrhovateľom: Ing. M. X., F. F. X., F. G. W., U.

H. A., R. Z. A., R.účel stavby: inžinierske stavby - podľa § 43a ods. 3 písm. a), f), g), i) stavebného zákona

Súčasťou výroku územného rozhodnutia umiestnenia stavby č.j. SÚ-1618/2012-2013/FL zo dňa 14.08.2013 je situačný výkres, ktorý je pripojený k rozhodnutiu.

Rozhodnutie bolo doručené vo forme vyhlášky podľa § 26 Správneho poriadku v spojení s § účastníkom územného konania 1/ - 42/. Žalobca bol účastníkom konania územného pod radovým číslom 10/.

Najvyšší súd konštatuje, že v danom prípade je predmetom preskúmania zákonnosť územného rozhodnutia stavebného úradu o umiestnení líniovej stavbe, ktorá sa v zmysle prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu člení na stavebné objekty SO 01 až SO 08 a prevádzkové súbory PS 01 až PS 03, na pozemkoch parc. č. 121; 133/1, 3, 5, 19, 20, 21, 67, 75; 133/4; 135/3, (135/69 pozemok

vo vlastníctve žalobcu); 146/150; 146/151; 155; 160 (podľa CKN) a parc. č. 1034; 1037; 1054; 1055 (podľa EKN).

Zrušenie celého rozhodnutia krajským súdom v prípade umiestnenia líniovej stavby je v rozpore s ústavnou zásadou proporcionality, pretože pri použití právnych východísk krajského súdu by jeden z dotknutých účastníkov líniovej stavby mohol zasiahnuť do procesne samostatných práv ostatných účastníkov stavby. Zásadnou otázkou sa preto javí otázka deliteľnosti a procesnej samostatnosti predmetu konania podľa jednotlivých stavebných objektov v nadväznosti na parcely, na ktorých majú byť umiestnené a v nadväznosti na situačný výkres vo forme katastrálnej mapy, ktorý je súčasťou výroku rozhodnutia.

Podľa § 4 ods. 2 vyhl. č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia, k územnému rozhodnutiu pripojí stavebný úrad overený situačný výkres so zakreslením predmetu územného rozhodnutia na podklade katastrálnej mapy alebo mapový podklad vypracovaný podľa § 3 ods. 3 písm. a).

Procesná deliteľnosť predmetu územného konania v danom prípade vyplýva zo samostatných stavebných objektov SO 01 až SO 08 a prevádzkových súborov PS 01 až PS 03 v nadväznosti na zakreslenie v situačnom výkrese. Ukrátenie na právach dotknutého účastníka musí byť skúmané pre každý zo samostatných objektov samostatne, v spojení so situačným výkresom. Zrušiť preto napadnuté rozhodnutie bolo prípustné iba v časti dotknutých stavebných objektov.

V prípade, že by sa v ďalšom konaní nepotvrdila procesná deliteľnosť predmetu konania, krajský súd by musel pribrať do konania všetkých účastníkov administratívneho konania 1/ - 42/, na ktorých sa vzťahovalo napadnuté prvostupňové i druhostupňové rozhodnutie.

Zo situačného výkresu vyplýva, že žalobca ako vlastník pozemku parc. č. 135/69 kat. úz. J. je dotknutý navrhovanou výstavbou plynovodnej prípojky, bod napojenia č. 2, zakreslený oranžovou čiarou v časti stavebného objektu SO 05 - STL plynovod a prípojky, chráničky na VTL plynovode.

Podľa § 58 ods. 4 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) stavebník podzemných stavieb podliehajúcich tomuto zákonu nepreukazuje vlastníctvo alebo iné právo k pozemku alebo stavbám na ňom, ak ide o stavby, ktoré funkčne ani svojou konštrukciou nesúvisia so stavbami na pozemku ani s prevádzkou na ňom a ktoré ani inak nemôžu ovplyvniť využitie pozemku na účel, ktorému je určený.

Z obsahu napadnutého prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že stavebný úrad Obec Miloslavov v prvostupňovom rozhodnutí iba stručne uviedol, že pozemok parc. č. 135/69 k.ú. J. je vo vlastníctve žalobcu podľa LV č. XXXX, súhlas vlastníka sa v zmysle § 38 stavebného zákona nevyžadoval. Prejudikovanie možnosti vyvlastnenia pozemku vyžaduje podrobnú argumentáciu zo strany stavebného úradu týkajúcu sa najmä preukázanie verejného záujmu (§ 108 ods. 1 Stavebného zákona), keďže ide o stavbu v prospech súkromných vlastníkov ostatných stavebných parciel. Najmä je potrebné preukázať dodržanie zásady subsidiarity, že účel nie je možné dosiahnuť iným spôsobom a zdôvodniť, prečo má vlastnícke právo žalobcu ustúpiť vlastníckemu práv iných súkromných osôb. V tejto časti sa najvyšší súd stotožnil so zisteniami krajského súdu, že rozhodnutie stavebného úradu je v tejto časti nepreskúmateľné.

Krajský súd v ďalšom konaní vec opätovne preskúma v medziach tvrdeného ukrátenia žalobcu podľa jednotlivých stavebných objektov, ktoré sú procesne samostatnými predmetmi konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.